

Om och kring TV-pucken

Under de gångna åren har det givetvis i olika sammanhang uppstått en mängd olika episoder, som man fått höra åtskilliga gånger och alltid haft lika roligt. Vi gör här ett litet axplock.

Tretton år att tända en cigarr

Norrbottens lagledare Bengt Hansson fick 1963 av fd luleåbon Tore Bodén i Uppsala en cigarr, som skulle tändas först när Norrbotten vann TV-pucken. Då detta hände först tretton år senare i Jönköping, så tog det ganska så lång tid men Bengt njöt så mycket mera av den.

Inte värmlandskorv

Det var ganska deppiga stockholmare som satte sig till middagsbordet efter finalen 1959 mot Värmland, som förlorades med 2-0. Då var det något som tolkade stämningen med orden "Bara vi inte får värmlandskorv till middag också!"

Kungligt vid rinken

Finalmatchen mellan Stockholm-Dalarna 1962 på Stockholms Stadion skall sent glömmas. Stockholm ledde med 4-0 i pausen, Dalarna kvitterade till 4-4 och det blev straffslag, som Dalarna vann med 3-2 och matchen med 7-6. Prisutdelare var Prins Bertil, som trots att han hade inplanerad verksamhet efter ordinarie speltidens slut ändock föredrog att följa den spännande och dramatiska matcher till slut.

Kända fotbollsspelare

Fotbollen är väl en dominerande sport i Skåne, men hur många känner till att flera av Skånes bästa spelare också vid skilda tillfällen medverkat i distriktets TV-pucklag. Namn som Roy Andersson, Staffan Tapper, Lennart "Lie" Larsson och Ingemar Erlandsson är väl inte alldeles obekanta.

Dominerande distrikt

Under de gångna åren är det ett par distrikt, fram till 1978, som dominerat. Märkligt nog har Stockholm varit uppe i de flesta finalerna, 8, men bara lyckats vinna två.

Värmland, Västerbotten och Dalarna har, fram till 1978, varit mera framgångsrika.

Värmland vann den första turneringen 1959, då Stockholm besegrades i finalen. Året efter det Dalarnas tur att besegras av värmlänningarna. Sedan kom både Dalarna och Västerbotten med norrlänningarna som det mest framgångsrika, då distriktet tog hem det första av Sveriges Radio uppsatta vandringspriset 1964. Värmland kom igen och erövrade sju år senare det andra uppsatta vandringspriset.

I det tredje nu, 1978, gående vandringspriset har Stockholm två inteckningar samt Västerbotten, Gästrikland, Norrbotten och Södermanland varderas en. Genom sina fem finalsegrar toppar Värmland distriktsligan med Västerbotten, 4, och Dalarna, 3, närmast efter. Ångermanland och Stockholm har vunnit 2. Gästrikland, Norrbotten och Södermanland varsin gång.

Tråkig malör

I många av sina finalmatcher har Stockholm haft otur. 1966 mötte Stockholm Dalarna på Johanneshov och man hoppades givetvis på seger. Men efter bara 52 sek bryter Ulf "Lill-Pröjsarn" Nilsson nyckelbenet och därmed sprack också radarparet Rolf "Råttan" Edberg – "Lill-Pröjsarn". Dalarna vann med 2-1.

Snöpligt mål

Södermanland mötte Göteborg i Visby 1977. Thomas Gustavsson åker vid ett tillfälle med pucken från egen zon och rundar Göteborgs mål, tittar efter några medspelare men finner ingen. Slår iväg pucken, som till allas förvåning går i mål. I avbytarbåset sedan förklarar Thomas det hela: "Det var inte meningen att det skulle bli mål, men jag hade ingenstans att göra mig av med pucken". En ursäkt som är mer än godtagbar.

Ful hund

När Norrbotten skulle möta Värmland i semifinal i Stockholm insjuknade Lasse Lindgren strax före och tillkallad läkare konstaterade snabbt röda hund. Transport omedelbart till Roslagstulls Epidemijukhus och den ombesörjdes av en av Lasses föregångare i Tre Kronor, nämligen Lasse Björn.

Jäktigt för Anders

1967 spelade Anders Hedberg en avgörande roll för Medelpad i matchen mot Norrbotten. Till resultatet 5-0 bidrog Anders med att göra alla fem målen. Men det var inte slut med detta. Omedelbart efter matchens slut i Sundsvall hämtades Anders med flyg till Kempehallen i Örnsköldsvik för att delta i MoDo AIK:ss lag mot AIK. Efter endast några minuter gjorde Anders ett snyggt mål på gode vännen Leif "Honken" Holmqvist.

Framgångsrika spelare

För flera av våra mest framgångsrika spelare har TV-pucken varit den tävling som blivit startplanken för deras fortsatta ishockeyspel. Då man bläddrar igenom laguppställningarna från de olika turneringarna, stöter man gång på gång på namn, som sedermera blivit kända i större sammanhang i olika landslag och proffslivet.

Det är omöjligt att här räkna upp alla men vi ska försöka erinra oss en del.

Första spelåret finns namnen Lars-Erik Sjöberg, Lennart "Lillen" Gustafsson, Olle "Mapa" Sjögren och Håkan Wickberg med. När Medelpad debuterade i turneringen ett år senare var den tyvärr alltför tidigt bortgångne Lennart "Lill-Strimma" Svedberg en av stöttepelarna. Ett par andra namn är Hans "Virus" Lindberg, Håkan Nygren, Björn Palmqvist och Folke "Totte" Bengtsson.

Ett år senare stöter vi på Stefan "Prosten" Karlsson och Juha Widing. Under de närmast följande åren uppmärksammas namn som Stig Östling, Håkan Pettersson, Stig Salming, bröderna Christer och Tommy Abrahamsson, Kjell Brus och Hans Jax.

1966 noteras tre verkligt starka namn. Ulf "Lill-Pröjsarn" Nilsson, Rolf "Råttan" Edberg och Anders Hedberg.

Ett år senare Börje Salming. I fortsättningen återkommer gång på gång namn som numera återfinns i våra landslag. Vad sägs om Ulf Weinstock, Lars Lindgren, Mats

Waltin, Stefan Persson, Thomas Gradin, Kent Nilsson, Roland Eriksson och Göran Högosta? Helt säkert har vi hoppat över någon, men det må vara förlåtet då det är svårt att så rättvist som möjligt gradera allt.

Ett är dock säkert att nutidens spelare, som satsar på att bli goda ishockeyspelare, helt säkert fått sin uppfostran i något TV-pucklag.

Duktiga ledare

En turnering av TV-puckens format skapar inte enbart goda spelare. Bakom varje framgång för ett lag ligger ett oerhört arbete av distriktens ledare landet runt. Det vore givetvis roligt att även här kunna räkna upp en del namn på ledare, som strängt taget varit med från början, men det gör vi inte. Alla ledare, ingen nämnd och ingen glömd, har lagt ned ett uppoffrande oegennyttigt arbete för att få sitt lag i bästa trim. Om sedan framgångarna inte alltid blir det man väntat sig, så är det bara att ta nya tag och någon gång skall lönen också bli därefter.

Svensk Ishockey begagnar tillfället tacka alla för ett väl utfört arbete.

Källa: TV-puckens jubileumsmatchprogram 1978 till TV-puckens 20-jubileum